

MINISTARSTVO TURIZMA

NACRT

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, ožujak 2012.

I USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/10 - pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti (Narodne novine, broj 138/06) donesen je 2006. godine i njime je uređen način i uvjeti pod kojima pravne i fizičke osobe mogu obavljati ugostiteljsku djelatnost. Izmjene toga Zakona izvršene su u Zakonu o boravišnoj pristojbi (Narodne novine, broj 152/08), te u Zakonu o izmjenama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti (Narodne novine, broj 43/09) i Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti (Narodne novine 88/10).

U proteklom periodu, u primjeni ovoga Zakona uočene su određene poteškoće i problemi na koje je u nekoliko navrata ukazivala poslovna zajednica direktno ili putem Hrvatske gospodarske komore, Hrvatske obrtničke komore, strukovnih udruga ugostitelja.

Stoga se ocjenjuje nužnim i opravdanim izvršiti određene izmjene i dopune ovoga Zakona prije ovogodišnje turističke sezone kako bi se ugostiteljima omogućilo poslovanje. Tako se ovim zakonom uređuju slijedeća pitanja:

1. pojednostavljuje se i skraćuje upravni postupak izdavanja rješenja za obavljanje ugostiteljske djelatnosti u slučajevima nastavka obavljanja djelatnosti u poslovnom prostoru i objektu u kojima se već obavljala ugostiteljska djelatnost;

Naime, u praksi su uočeni česti slučajevi promjene ugostitelja u objektu, uz zadržavanje postojećeg uređenja i opreme ugostiteljskog objekta. Stoga se predlaže, da, kada novi ugostitelj nastavlja obavljati ugostiteljsku djelatnost u istoj vrsti odnosno kategoriji, nije potrebno u upravnom postupku izdavanja rješenja utvrđivati uvjete koje se tiču samog objekta, a koji su već utvrđeni u ranije izdanom rješenju. Daljnji uvjet je da nije došlo do bitnih promjena vezanih uz ugostiteljski objekt i opremu objekta u kojem se obavlja ugostiteljska djelatnost, o čemu novi ugostitelj mora priložiti izjavu. Isto se predlaže i u slučaju utvrđenja posebnog standarda objekta.

2. omogućuje se ugostiteljima u kampovima ishodenje privremenog rješenja za obavljanje ugostiteljske djelatnosti u slučajevima u kojima još nije dana koncesija na turističkom zemljištu u kampovima u vlasništvu Republike Hrvatske, a koji su podnijeli zahtjev za njeno dobivanje, sukladno Zakonu o turističkom i ostalom građevinskom zemljištu neprocijenjenom u postupku pretvorbe i privatizacije (Narodne novine, broj 92/10);

Budući da kampovi koji nemaju rješenja za obavljanje ugostiteljske djelatnosti, ista ne mogu ishoditi do ishodenja koncesije na zemljište na kojem obavljaju djelatnost, a zbog problema u provedbi Zakona o turističkom i ostalom građevinskom zemljištu neprocijenjenom u postupku pretvorbe i privatizacije, kojim dokazuju uvjet prava korištenja poslovnim prostorom ili objektom, predlaže se prelazno rješenje. Kao dokaz o ispunjavanju uvjeta prava korištenja

poslovnim prostorom ili objektom predlaže se prihvaćanje rješenja Hrvatskog fonda za privatizaciju ili uvjerenje tijela nadležnog za upravljanje državnom imovinom o nekretninama koje su procijenjene u društveni kapital društvenog poduzeća u postupku pretvorbe odnosno unesene u temeljni kapital trgovačkog društva u postupku privatizacije.

Po sklapanju ugovora o koncesiji Ministarstvo turizma po službenoj dužnosti donijet će rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju kampa, sukladno ugovoru o koncesiji i utvrđenom činjeničnom stanju. U slučaju da ugostitelj u konačnici ne dobije koncesiju, predlaže se da tako izdano rješenje prestane važiti.

Ocjenjuje se da bi se predloženim rješenjem omogućilo legalno poslovanje ugostiteljima koji već sada imaju uređene kampove sukladno uvjetima propisanim za vrstu i određenu kategoriju kampa, izbjeglo moguće poslovanje na crno, te pojednostavio i skratio postupak dobivanja konačnog rješenja za obavljanje djelatnosti. Istovremeno bi se povećao ukupni smještajni kapacitet u kampovima, a koji je jedna od pretpostavki daljnjeg razvoja toga segmenta turističke ponude odnosno hrvatskog turizma uopće, i to već za ovu turističku sezonu.

3. produžuje se rok za kategorizaciju kampova koji se kategoriziraju, do 30. travnja 2015. godine;

Prema odredbama važećem Zakona, ugostitelji koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost u kampovima koji se kategoriziraju, a koji do stupanja na snagu toga zakona nisu ishodili rješenje o kategorizaciji sukladno Pravilniku o razvrstavanju, minimalnim uvjetima i kategorizaciji smještajnih objekata kampova iz skupine »Kampovi i druge vrste objekata za smještaj« (Narodne novine, br. 175/03. i 106/04.), dužni su ishoditi rješenja o kategorizaciji u roku koji ističe 9. srpnja 2012. godine.

Ukoliko to ne učine, Ministarstvo, odnosno nadležni ured, rješenjem će zabraniti obavljanje ugostiteljske djelatnosti i utvrditi prestanak važenja izdanog rješenja o kategorizaciji. S obzirom na realnu nemogućnost poštivanja toga roka za većinu ugostitelja koji posluju u kampovima, prvenstveno zbog neriješenih imovinsko pravnih odnosa na zemljištu u kampovima i problema oko legalizacije i/ili uporabljivosti građevina u kampu, a kako nakon 9. srpnja 2012. godine ne bi došlo do zatvaranja kampova, predlaže se produžiti taj rok do 30. travnja 2015. godine.

S obzirom na činjenicu da je u posljednjih sedam godina usklađeno poslovanje tek u 50-tak kampova, istek roka za preko 150 kampova u Republici Hrvatskoj koji rade temeljem „starih“ rješenja, značio bi prestanak rada koji bi doveo do većih poremećaja u turizmu, odnosno gospodarstvu Republike Hrvatske u cjelini. Ocjenjuje se da će se u predloženom produženom roku riješiti podneseni zahtjevi ugostitelja za dobivanje koncesije na turističkom zemljištu u kampovima, odnosno zahtjevi za legalizaciju bespravno izgrađenih građevina i riješiti pitanje uporabljivost građevina, sve sukladno posebnim propisima koji uređuju navedenu problematiku.

4. brišu se odredbe kojima je propisano da će se rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu odnosno vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta izdati ugostitelju uz uvjet da mu pravomoćnom sudskom presudom ili rješenjem o prekršaju nije izrečena mjera sigurnosti ili zaštitna mjera zabrane obavljanja ugostiteljske djelatnosti;

Naime, u praksi se pokazalo da je neznatan broj izrečenih mjera sigurnosti ili zaštitnih mjera obavljanja ugostiteljske djelatnosti, a postupak utvrđivanja navedenog uvjeta produžava

postupak i ograničavajući je u smislu poštivanja zakonskog roka za izdavanje rješenja. Osim toga procjenjuje se da nepotrebno opterećuju nadležna tijela.

Ocjenjuje se da je dostatno da kontrolu poštivanja zabrane obavljanja ugostiteljske djelatnosti obavljanju tijela nadležna za kontrolu provođenja tih mjera, te da će svi oni ugostitelji kojima su takve mjere izrečene biti onemogućeni u obavljanju djelatnosti sve dok takve mjere traju. Isto se predlaže i što se tiče izdavanja rješenja za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu odnosno seljačkom domaćinstvu.

5. brišu se dva uvjeta kao razlozi za prestanak rješenja o obavljanju ugostiteljske djelatnosti i to: za uvjet prava korištenja poslovnim prostorom ili objektom i za uvjet da građevina, odnosno ugostiteljski objekt, ispunjavaju uvjete sukladno posebnom propisu;

Ocjenjuje se da kontrola ispunjavanja navedenih dvaju uvjeta nakon izdavanja rješenja ne bi trebala biti u nadležnosti upravnog tijela koje izdaje rješenje za obavljanje ugostiteljske djelatnosti. Naime, sporovi vezani za pravo korištenja proizlaze iz obvezno-pravnih ili stvarno-pravnih odnosa čije je rješavanje u sudskoj nadležnosti, a pitanje nadzora nad uporabljivosti odnosno uporabi građevina regulirano je posebnim propisom kojim je uređeno prostorno uređenje i gradnja.

6. povećava se smještajni kapacitet u kojem se mogu pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu i to do kapaciteta koji je bio propisan do 2006. godine;

Tako se predlaže da se maksimalni smještajni kapacitet u sobi, apartmanu i kući za odmor poveća s 8 na 10 soba, odnosno sa 16 na 20 kreveta, a u kampu sa 7 na 10 smještajnih jedinica, odnosno s 25 na 30 gostiju istodobno.

Naime, iako je namjera zakonodavca pri donošenju važećeg Zakona bila da se kroz smanjenje kapaciteta utiče na „profesionalizaciju“ u pružanju ugostiteljskih usluga, otvaranjem obrta i trgovačkih društava, pa tako i rast samozapošljavanja odnosno zapošljavanja, isto nije i ostvareno. Razlozi za to su višestruki kao: još uvijek neriješena pitanja vezana uz mogućnost legalizacije nelegalne gradnje, prenamjene stambenog prostora u kojem se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu u poslovni prostor i sl.

Većina iznajmljivača koji su bili dužni uskladiti svoje poslovanje što se tiče maksimuma smještajnog kapaciteta u roku od 5 godina od stupanja na snagu važećeg Zakona, a koji je bio 28. prosinca 2011. godine, nisu stekli uvjete za nastavak pružanja usluga kao ugostitelji. Ocjenjuje se da od približno 50.000 registriranih iznajmljivača njih oko 10% je bilo obvezno uskladiti svoje poslovanje, a uskladio se tek manji broj.

Kao rezultat predloženog očekuje se da se smještajni kapaciteti u domaćinstvima kojima se raspolaže i koji su nužni hrvatskom turizmu neće znatnije smanjiti, odnosno prijeći u sivu zonu poslovanja, a što bi utjecalo na smanjenje prihoda državnog proračuna i proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te prihoda turističkih zajednica zbog manje naplate poreznih obveza iznajmljivača i boravišne pristojbe.

7. Omogućava se nastavak pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu od strane nasljednika iznajmljivača;

Ovo je novina u odnosu na važeći Zakon, kojom se nasljedniku iznajmljivača koji utvrđen u rješenju o nasljeđivanju, odnosno daroprimatelju iznajmljivača, temeljem ugovora o

darovanju upisanom u zemljišne knjige i u slučaju opravdane nemogućnosti iznajmljivača da nastavi s pružanjem usluge (bolest, starost, poslovna nesposobnost i sl.), omogućuje nastavak obavljanja djelatnosti. Naime, predlaže se da je za ishodenje rješenja o odobrenju po zahtjevu nasljednika odnosno daroprimatelja dostatno da isti ispunjava uvjet da može biti iznajmljivačem u smislu Zakona, da je poslovno sposoban i da ispunjava propisane zdravstvene uvjete.

Ocjenjuje se da će se na predloženi način spriječiti siva ekonomija u tom dijelu, tj. pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu „na crno“, a čemu sada često pribjegavaju nasljednici iznajmljivača u slučaju kada građevina u kojoj je objekt u kojem se pružaju usluge ne ispunjava uvjete uporabljivosti sukladno posebnom propisu, a bez kojih nadležno tijelo ne može izdati rješenje za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu.

Ujedno ovim prijedlogom Zakona predlaže se da se postupci započeti do stupanja na snagu Zakona dovrše prema odredbama koje su povoljnije za ugostitelje i iznajmljivače (manji broj uvjeta koje moraju ispuniti ugostitelji za ishodenje rješenja za obavljanje ugostiteljske djelatnosti odnosno iznajmljivači za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu, te povećanje smještajnog kapaciteta za iznajmljivače) u odnosu na odredbe važećeg Zakona. Ocjenjuje se da se takav razlog može prihvatiti kao posebno opravdan razlog za povratno djelovanje pojedinih odredbi Zakona, te da je isto sukladno odredbi članku 90. stavku 5. Ustava Republike Hrvatske prema kojoj iz posebno opravdanih razloga samo pojedine odredbe zakona mogu imati povratno djelovanje.

III. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Sukladno odredbi članka 159. stavka 1. Poslovnika Hrvatskog sabora (Narodne novine, broj 71/00, 129/00, 117/01, 6/02- pročišćeni tekst, 41/02, 91/03, 58/04 i 69/07 - Odluka USRH, 39/08 i 86/08) predlaže se donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku .

Donošenjem ovoga Zakona po hitnom postupku spriječit će se moguće zatvaranje kampova za koje ugostitelji do 9. srpnja 2012. godine neće uspjeti ishoditi nova rješenja za obavljanje ugostiteljske djelatnosti.

Također će se u najvećoj mjeri zadržati obim smještajnih kapaciteta u objektima u kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu i neposredno utjecati na smanjenje sive ekonomije u ugostiteljstvu.

Ocjenjuje se da će se donošenjem Zakona u hitnom postupku spriječiti, odnosno otkloniti mogući veći poremećaji u ugostiteljstvu kao vrlo važnom segmentu hrvatskoga gospodarstva, do kojih bi neminovno došlo ukoliko se predloženi Zakon ne bi donio i ne bi stupio na snagu prije početka ovogodišnje turističke sezone.

IV. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA

Za provođenje ovog Zakona nisu potrebna posebna sredstva iz državnog proračuna.

V. TEKST KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA S OBRAZLOŽENJEM

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI

Članak 1.

U Zakonu o ugostiteljskoj djelatnosti (Narodne novine, broj 138/06,152/08, 43/09 i 88/10) u članku 25. stavku 1. točka 4. briše se.

Dosadašnje točke 5. i 6. postaju točke 4. i 5.

Iza stavka 1. dodaju se novi stavci 2. i 3. koji glase:

„(2) Dokazom o ispunjavanju uvjeta iz stavka 1. točke 2. ovoga članka za ugostiteljski objekt kamp koji se nalazi na turističkom zemljištu u kampovima smatra se i rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju ili uvjerenje tijela nadležnog za upravljanje državnom imovinom o nekretninama koje su procijenjene u društveni kapital društvenog poduzeća u postupku pretvorbe odnosno unesene u temeljni kapital trgovačkog društva u postupku privatizacije. Temeljem ovih dokaza Ministarstvo turizma može, do donošenja rješenja sukladno sklopljenom ugovoru o koncesiji na turističkom zemljištu u kampovima prema posebnom propisu kojim je uređeno turističko zemljište, ugostitelju izdati privremeno rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju kampa. Po sklapanju ugovora o koncesiji Ministarstvo turizma po službenoj dužnosti donosi rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju kampa sukladno ugovoru o koncesiji i utvrđenom činjeničnom stanju.“

(3) Ukoliko se u upravnom postupku izdavanja rješenja iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da se u poslovnom prostoru ili objektu za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja već obavljala ugostiteljska djelatnost, u tom postupku se ne utvrđuje ispunjavanje uvjeta iz stavka 1. točke 3., 4. i 5. ovoga članka, pod uvjetom da novi ugostitelj nastavlja obavljati ugostiteljsku djelatnost u istoj vrsti odnosno kategoriji ugostiteljskog objekta, da propisani uvjeti za tu vrstu odnosno kategoriju u međuvremenu nisu izmijenjeni te da u ugostiteljskom objektu nije došlo do bitnih promjena vezanih uz ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za tu vrstu i kategoriju.“

Iza dosadašnjeg stavka 2., koji postaje stavak 4., dodaju se stavci 5. i 6. koji glase:

„(5) Ukoliko se u upravnom postupku izdavanja rješenja o ispunjavanju uvjeta za posebni standard iz stavka 3. ovoga članka utvrdi da je u poslovnom prostoru za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja već bio utvrđen posebni standard ugostiteljskog objekta u tom postupku se ne utvrđuje ispunjavanje uvjeta utvrđenih propisom iz članka 16. stavka 2. ovoga Zakona, pod uvjetom da novi ugostitelj nastavlja obavljati ugostiteljsku djelatnost u istoj vrsti odnosno kategoriji ugostiteljskog objekta i istog posebnog standarda, da propisani uvjeti za dodjelu posebnog standarda u međuvremenu nisu izmijenjeni te da u ugostiteljskom objektu nije došlo do bitnih promjena vezanih uz ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za utvrđivanje posebnog standarda.“

(6) U slučaju iz stavka 3. i 5. ovoga članka ugostitelj je dužan uz zahtjev priložiti izjavu da nije došlo do bitnih promjena vezanih uz ugostiteljski objekt, sukladno propisanom istim odredbama.“

Članak 2.

U članku 26. stavku 1. podstavak 2. mijenja se i glasi:

„- ako se utvrdi prestanak ispunjavanja nekog od uvjeta propisanih člankom 25. stavkom 1. točkama 1.,3. ili 4.“

Iza podstavka 3. dodaje se podstavak 4. koji glasi:

„- ako ugostitelju bude odbijen zahtjev za dobivanje koncesije na turističkom zemljištu u kampovima u vlasništvu Republike Hrvatske.“

Članak 3.

U članku 28. stavku 4. u točki 1. brojka: „8“ zamjenjuju se brojkom: „10“, a brojka: „16“ zamjenjuje se brojkom: „20“.

U točki 2. brojka: „7“ zamjenjuje se brojkom: „10“, a brojka: „25“ zamjenjuje se brojkom: „30“.

Članak 4.

U članku 33. stavku 2. točka 5. briše se.

Dosadašnja točka 6. postaje točka 5.

U stavku 3. riječi: „i 5.“ brišu se.

Iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

„(5) Iznimno od stavka 2. ovoga članka nasljednik iznajmljivača utvrđen u rješenju o nasljeđivanju odnosno daroprimateľ iznajmljivača temeljem ugovora o darovanju nekretnine upisanog u zemljišne knjige u slučaju opravdane nemogućnosti iznajmljivača da nastavi s pružanjem usluge (bolest, starost, poslovna nesposobnost i sl.) može nastaviti pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu kao iznajmljivač, sukladno rješenju o odobrenju izdanom iznajmljivaču ostavitelju odnosno darovatelju, uz ishodenje rješenja o odobrenju koje će na njegov zahtjev izdati nadležni ured pod uvjetom da može biti iznajmljivačem u smislu članka 28. ovoga Zakona i da ispunjava uvjete iz stavka 2. točke 2. i 3. ovoga članka. Uz zahtjev se obvezno prilaže izjava da nije došlo do bitnih promjena vezanih uz objekt koji bi utjecali na uporabljivost građevine i prestanak ispunjavanja propisanih uvjeta uređenja i opreme za vrstu i kategoriju objekta u kojem se pružaju usluge. U slučaju da više nasljednika i/ili daroprimateľja, koji nisu suvlasnici nekretnine u kojoj se usluge pružaju, zatraže izdavanje rješenja o odobrenju isto će im se izdati za njima pripadajući smještajni kapacitet, a u slučaju da ima više nasljednika i/ili daroprimateľja koji su suvlasnici takve nekretnine rješenje će se izdati onom koji ishodi suglasnosti svih ostalih suvlasnika.“

U stavku 5. koji postaje stavak 6. iza riječi: „stavka 1.“ dodaju se riječi „i 5.“.

Članak 5.

U članku 37. stavku 1. točki 1. iza zarez dodaju se riječi: „osim ukoliko nasljednik iznajmljivača ne nastavi obavljati pružanje ugostiteljskih usluga sukladno članku 33. stavku 6. ovoga Zakona.“

Točka 4. mijenja se i glasi:

„4. ako se utvrdi prestanak ispunjavanja nekog od uvjeta propisanih člankom 33. stavkom 2. točkama 1., 2., 3. ili 4.“

Članak 6.

U članku 47. stavku 1. točki 1. brojka: „8“ zamjenjuju se brojkom: „10“, a brojka: „16“ zamjenjuje se brojkom: „20“.

U točki 2. brojka: „7“ zamjenjuje se brojkom: „10“, a brojka: „25“ zamjenjuje se brojkom: „30“.

U točki 13. u zagradi iza brojke: „1“. dodaje se riječi: „ i 6.“.

Članak 7.

U članku 53. stavku 1. riječi: “u roku 4 godine od dana stupanja na snagu propisa iz članka 15. stavka 2. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „do 30. travnja 2015. godine“.

Članak 8.

(1) Fizičke osobe koje na dan stupanja na snagu ovoga Zakona pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu, a nisu uskladile svoje poslovanje sukladno odredbi članka 55. stavka 1. Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti (Narodne novine, broj 138/06, 152/08, 43/09 i 88/10) i nije im izdano rješenje prema članku 55. stavku 3. toga Zakona, mogu nastaviti pružati ugostiteljske usluge sukladno odredbama Zakona.

(2) Fizičkim osobama koje su do dana stupanja na snagu ovoga Zakona uskladile svoje poslovanje sukladno odredbi članka 55. stavka 1. Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti (Narodne novine, broj 138/06, 152/08, 43/09 i 88/10) nadležni će ured na njihov zahtjev, izdati rješenje za veći smještajni kapacitet, ali najviše do maksimalnog smještajnog kapaciteta propisanog odredbama ovoga Zakona, bez ponovnog utvrđivanja uvjeta iz članka 33. Zakona. Uz zahtjev se obvezno prilaže izjava da nije došlo do bitnih promjena vezanih uz objekt i opremu objekta u kojem se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu.

Članak 9.

Na postupke započete do stupanja na snagu ovoga Zakona primijenit će se odredbe članka 1., 3. i 8. stavka 2. ovoga Zakona.

Članak 10.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u Narodnim novinama.

VI. OBRAZLOŽENJE POJEDINAČNIH ODREDBI

Uz članak 1.

Ovim člankom propisuje se brisanje jednog od uvjeta za ishodenje rješenja kojim se utvrđuju uvjeti za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta po zahtjevu ugostitelja i to uvjeta da ugostitelju nije pravomoćnom sudskom presudom ili rješenjem o prekršaju izrečena mjera sigurnosti ili zaštitna mjera zabrane obavljanja ugostiteljske djelatnosti, dok ta mjera traje, jer se njegovo utvrđivanje ocjenjuje ograničavajućim u smislu poštivanja rokova za izdavanje rješenja te što opterećuju rad nadležnih tijela, a isto se može postići kontrolom poštivanja tih mjera.

Nadalje ovim člankom se propisuje mogućnost izdavanja privremenog rješenja o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju kampa temeljem rješenja Hrvatskog fonda za privatizaciju ili uvjerenja tijela nadležnog za upravljanje državnom imovinom o nekretninama koje su procijenjene u društveni kapital društvenog poduzeća u postupku pretvorbe odnosno koje su unesene u temeljni kapital trgovačkog društva u postupku privatizacije, s tim da se nakon sklapanja ugovora o koncesiji treba donijeti novo rješenje. To prvenstveno zbog mogućih razlika u obuhvatu kampa zbog ugovorom o koncesiji utvrđene površine zemljišta pod koncesijom i drugačijem utvrđenom činjeničnom stanju u kampu.

Ovim člankom se propisuje pojednostavljenje postupka izdavanja rješenja za obavljanje ugostiteljske djelatnosti ako se u istom poslovnom prostoru već obavljala ugostiteljska djelatnost iste vrste odnosno kategorije, na način da se u tom postupku ne bi morali ponovo utvrđivati uvjeti iz stavka 1. točke 3., 4. i 5. toga članka, tj. uvjeti da ugostiteljski objekt u kojem će se obavljati ugostiteljska djelatnost ispunjava uvjete propisane za određenu vrstu, odnosno kategoriju ugostiteljskog objekta, da ispunjava i druge uvjete propisane Zakonom i propisima donesenim na temelju Zakona, te da građevina, koja je, odnosno u kojoj je ugostiteljski objekt, ispunjava uvjete sukladno posebnom propisu, bez kojih, prema tom propisu, Ministarstvo ili nadležni ured ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti. No, uvjeti za tu vrstu odnosno kategoriju u međuvremenu ne smiju biti izmijenjeni i ne smije doći do bitnih promjena vezanih uz ugostiteljski objekt u kojem se obavlja ugostiteljska djelatnost, te se navodi na što se te bitne promjene odnose. Na isti način ovim člankom predlaže se i pojednostavljenje postupka utvrđivanja posebnog standarda ugostiteljskog objekta.

Uz članak 2.

Ovim člankom propisuju se razlozi za prestanak važenja rješenja kojim su utvrđeni uvjeti za obavljanje ugostiteljske djelatnosti, tako da taj razlog više ne bi bio prestanak prava korištenja poslovnim prostorom ili objektom odnosno prestanak ispunjavanja uvjeta da građevina, koja je, odnosno u kojoj je ugostiteljski objekt, ispunjava uvjete sukladno posebnom propisu, bez kojih se ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti. To iz razloga što sporovi vezani za pravo korištenja proizlaze iz obveznopравnih ili stvarnopравnih odnosa čije je rješavanje u sudskoj nadležnosti, a pitanje nadzora nad uporabljivosti odnosno uporabi građevina regulirano je posebnim propisom kojim je uređeno prostorno uređenje i gradnja. No, kao novi razlog za prestanak rješenja, a što se odnosi na privremeno rješenje izdano za kampove, je propisan slučaj kada je ugostitelju odbijen zahtjev za dobivanje koncesije na turističkom zemljištu u kampovima u vlasništvu Republike Hrvatske.

Uz članak 3.

Ovim člankom predlaže se povećanje maksimuma smještajnog kapaciteta kod pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu.

Uz članak 4.

Ovim člankom propisuje se brisanje jednog od uvjeta za ishodenje rješenja za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu i to uvjeta da ugostitelju nije pravomoćnom sudskom presudom ili rješenjem o prekršaju izrečena mjera sigurnosti ili zaštitna mjera zabrane obavljanja ugostiteljske djelatnosti, dok ta mjera traje, jer se, kao što je to već navedeno uz obrazloženje članka 1. ovoga Zakona, njegovo utvrđivanje ocjenjuje ograničavajućim u smislu poštivanja rokova za izdavanje rješenja te što se opterećuju nadležna tijela, a isto se može postići kontrolom poštivanja tih mjera.

Ovim člankom propisuje se i mogućnost da nasljednik iznajmljivača utvrđen u rješenju o nasljeđivanju kao i daroprimatelj temeljem ugovora o darovanju nekretnine upisanog u zemljišne knjige u slučaju opravdane nemogućnosti iznajmljivača da nastavi s pružanjem usluge (bolest, starost, poslovna nesposobnost i sl.) može nastaviti pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu kao iznajmljivač, te se propisuju uvjeti za ishodenje rješenja u tim slučajevima, te se uređuju situacije kada više nasljednika odnosno daroprimatelja podnese zahtjev.

Uz članak 5. i 6.

Ovim člancima usklađuju se prekršajne odredbe s materijalnim odredbama Zakona.

Uz članak 7.

Ovim člankom propisuje se novi rok za ishodenje rješenja o kategorizaciji kampova.

Uz članak 8.

Ovim člankom propisuje se da fizičke osobe koje na dan stupanja na snagu ovoga Zakona pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu, a nisu uskladile svoje poslovanje kako je bilo propisano Zakonom o ugostiteljskoj djelatnosti (Narodne novine“, broj 138/06, 152/08, 43/09 i 88/10) mogu nastaviti pružati ugostiteljske usluge, a oni iznajmljivači koji su to učinili da imaju mogućnost da nadležni ured na njihov zahtjev izda novo rješenje za veći smještajni kapacitet bez ponovnog utvrđivanja uvjeta za pružanje tih usluga. Na taj način u isti položaj, osim obveze novog podnošenja zahtjeva, stavljaju se svi iznajmljivači.

Uz članak 9.

Ovim člankom propisuje se da će se postupci započeti do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršiti prema pojedinim odredbama ovoga Zakona, i to članka 1., 3. i 8. stavka 2. ovoga Zakona. S obzirom da su navedene odredbe povoljnije za ugostitelje i iznajmljivače (manji broj uvjeta koje moraju ispuniti ugostitelji za ishodenje rješenja za obavljanje ugostiteljske djelatnosti odnosno iznajmljivači za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu, te povećanje smještajnog kapaciteta za iznajmljivače) u odnosu na odredbe važećeg Zakona, smatramo da se taj razlog može prihvatiti kao posebno opravdan razlog za povratno djelovanje navedenih odredbi Zakona, te da je isto sukladno odredbi članku 90. stavku 5. Ustava Republike Hrvatske prema kojoj iz posebno opravdanih razloga samo pojedine odredbe zakona mogu imati povratno djelovanje.

Uz članak 10.

Ovim člankom propisuje se dan stupanja na snagu ovoga Zakona.

**VII. TEKST ODREDBI ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI
(„Narodne novine“, broj 138/06, 152/08, 43/09 i 88/10) KOJE SE MIJENJAJU ILI
NADOPUNJUJU**

Članak 25.

(1) Rješenje iz članka 20. stavka 3. i članka 22. stavka 1. ovoga Zakona izdat će se ugostitelju uz sljedeće uvjete:

1. da je registriran za obavljanje ugostiteljske djelatnosti,
2. da ima pravo korištenja poslovnim prostorom ili objektom,
3. da ugostiteljski objekt u kojem će se obavljati ugostiteljska djelatnost ispunjava uvjete propisane za određenu vrstu, odnosno kategoriju ugostiteljskog objekta,
4. da mu nije pravomoćnom sudskom presudom ili rješenjem o prekršaju izrečena mjera sigurnosti ili zaštitna mjera zabrane obavljanja ugostiteljske djelatnosti, dok ta mjera traje,
5. da ispunjava i druge uvjete propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona,
6. da građevina, koja je, odnosno u kojoj je ugostiteljski objekt, ispunjava uvjete sukladno posebnom propisu, bez kojih, prema tom propisu, Ministarstvo ili nadležni ured ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti.

(2) Rješenje o ispunjavanju uvjeta za posebni standard ili dodjelu oznake kvalitete izdat će se ugostitelju ako ugostiteljski objekt ispunjava uvjete utvrđene propisom iz članka 16. stavka 2. ovoga Zakona.

Članak 26.

(1) Rješenje iz članka 20. stavka 3. i članka 22. stavka 1. ovoga Zakona prestaje važiti:

- ako ugostitelj, u ugostiteljskom objektu na koji se rješenje odnosi, ne započne s radom u roku od devet mjeseci od dana konačnosti rješenja,
- ako se utvrdi da je ugostitelj, odnosno ugostiteljski objekt prestao ispunjavati neki od uvjeta navedenih u članku 25. stavku 1. ovoga Zakona, koji se odnose na njega,
- odjavom obavljanja djelatnosti u ugostiteljskom objektu, s danom podnošenja objave nadležnom uredu odnosno Ministarstvu, odnosno po službenoj dužnosti ukoliko se utvrdi da je ugostitelj prestao obavljati djelatnost.

(2) O prestanku važenja rješenja iz stavka 1. ovoga članka nadležni ured, odnosno Ministarstvo donosi rješenje.

(3) Rješenje iz stavka 2. ovoga članka upisuje se u Upisnik iz članka 20. stavka 4., odnosno Upisnik iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona.

Članak 28.

(1) Ugostiteljske usluge u domaćinstvu može pružati fizička osoba koja nije obrtnik ili trgovac pojedinac (u daljnjem tekstu: iznajmljivač).

(2) U smislu ovoga Zakona iznajmljivačem se smatra državljanin Republike Hrvatske.

(3) Iznajmljivačima u smislu ovoga Zakona smatraju se i državljani država članica Europske unije i Europskoga ekonomskog prostora.

(4) Ugostiteljskim uslugama u domaćinstvu u smislu ovoga Zakona smatraju se sljedeće ugostiteljske usluge:

1. usluga smještaja u sobi, apartmanu i kući za odmor, kojih je iznajmljivač vlasnik, do najviše 8 soba, odnosno 16 kreveta, u koji broj se ne ubrajaju pomoćni kreveti,
2. usluga smještaja u kampu, organiziranom na zemljištu kojeg je iznajmljivač vlasnik, s najviše 7 smještajnih jedinica, odnosno za 25 gostiju istodobno, u koje se ne ubrajaju djeca u dobi do 12 godina,

3. usluge doručka, polupansiona ili pansiona gostima kojima iznajmljivač pruža usluge smještaja u sobi, apartmanu i kući za odmor.

(5) Iznajmljivač ne smije, neposredno ili putem drugih osoba koje nisu registrirane za posredovanje u prodaji usluga smještaja, nuditi i prodavati svoje usluge iz stavka 4. točke 1. i 2. ovoga članka izvan svog objekta, osim na prostorima, pod uvjetima i na način koji svojom odlukom može propisati predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave.

Članak 33.

(1) Za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu iznajmljivač je dužan ishoditi rješenje nadležnog ureda o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu (u daljnjem tekstu: rješenje o odobrenju).

(2) Rješenje o odobrenju izdat će se na zahtjev iznajmljivača uz sljedeće uvjete:

1. da je vlasnik objekta (soba, apartman ili kuća za odmor i sl.) ili vlasnik zemljišta za kamp,

2. da je poslovno sposoban,

3. da ispunjava zdravstvene uvjete propisane pravilnikom iz članka 30. stavka 3. ovoga Zakona,

4. da objekt u kojem će se pružati usluge ispunjava minimalne uvjete i uvjete za kategoriju sukladno ovom Zakonu,

5. da mu nije pravomoćnom sudskom presudom ili rješenjem o prekršaju izrečena mjera sigurnosti ili zaštitna mjera zabrane pružanja usluga u domaćinstvu, dok ta mjera traje,

6. da građevina – objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu ispunjava uvjete sukladno posebnom propisu bez kojih, prema tom propisu, nadležni ured ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti.

(3) Dokaze o ispunjavanju uvjeta iz stavka 2. točke 2. i 5. ovoga članka pribavlja nadležni ured po službenoj dužnosti.

(4) Nadležni ured dužan je riješiti o zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka u roku od 30 dana od dana uredno podnesenog zahtjeva.

(5) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka može se izdati samo jednom bračnom drugu, odnosno samo jednom od članova obitelji koji žive u zajedničkom domaćinstvu.

Članak 37.

(1) Rješenje o odobrenju prestaje važiti:

1. smrću iznajmljivača,

2. odjavom iznajmljivača danom navedenim u odjavi ili danom podnošenja odjave nadležnom uredu, ako je iznajmljivač u odjavi utvrdio datum unatrag,

3. ako iznajmljivač ne započne pružati usluge u roku od godine dana od dana konačnosti rješenja, 4. ako se utvrdi da je iznajmljivač, odnosno objekt u kojem se pružaju ugostiteljske usluge prestao ispunjavati neki od uvjeta navedenih u članku 33. stavku 2. ovoga Zakona koji se odnose na njega,

5. ako je inspekcijskim nadzorom utvrđeno da nisu ispunjeni uvjeti propisani ovim Zakonom, propisima donesenim na temelju ovoga Zakona, a utvrđeni nedostaci nisu otklonjeni u zadanom roku.

(2) O prestanku važenja rješenja o odobrenju nadležni ured donosi rješenje i dostavlja ga nadležnoj Poreznoj upravi, nadležnoj ispostavi područne jedinice Državnog inspektorata i nadležnoj sanitarnoj inspekciji te Državnom zavodu za statistiku.

(3) Rješenje iz stavka 2. ovoga članka upisuje se u Upisnik iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona.

Članak 47.

(1) Novčanom kaznom od 3.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja nije obrtnik ili trgovac pojedinac, ako:

1. pruža usluge smještaja u više od 8 soba, odnosno 16 kreveta, u koji broj se ne ubrajaju pomoćni kreveti (članak 28. stavak 4. točka 1.),
 2. pruža usluge smještaja u kampu u više od 7 smještajnih jedinica odnosno za više od 25 gostiju istodobno, u koji broj se ne ubrajaju djeca u dobi do 12 godina (članak 28. stavak 4. točka 2.),
 3. pruža usluge doručka, polupansiona ili pansiona osobama koje nisu gosti kojima pruža usluge smještaja u sobi, apartmanu i kući za odmor (članak 28. stavak 4. točka 3.),
 4. nudi i prodaje usluge iz članka 28. stavka 4. točke 1. i 2. ovoga Zakona protivno članku 28. stavku 5. ovoga Zakona (članak 28. stavak 5.),
 5. objekt u kojem pruža usluge ne ispunjava minimalne uvjete za vrstu i uvjete za kategoriju (članak 29. stavak 1.),
 6. ne ispunjava propisane zdravstvene uvjete (članak 30. stavak 2.),
 7. vidno ne istakne na ulazu u objekt ili u neposrednoj blizini, na propisani način, natpis s oznakom vrste i kategorije objekta, utvrđene rješenjem nadležnog ureda (članak 31. stavak 1. točka 1.),
 8. ne istakne u svakom objektu naznaku vrste i kategorije objekta, cijene usluga koje nudi, informaciju o plaćanju boravišne pristojbe te se ne pridržava istaknutih cijena (članak 31. stavak 1. točka 2.),
 9. ne utvrdi normative namirnica, pića i napitaka za pojedine usluge prehrane, pića i napitaka, ako takve usluge pruža i ne pruži usluge po utvrđenim normativima te na zahtjev normativ ne predoči gostu (članak 31. stavak 1. točka 3.),
 10. ne izda gostu račun s naznačenom vrstom, količinom i cijenom, odnosno odobrenim popustom, pruženih usluga za svaku pruženu uslugu (članak 31. stavak 1. točka 4.),
 11. ne vodi popis gostiju na propisani način (članak 31. stavak 1. točka 5.),
 12. prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga i isticanja poruka u promidžbenim materijalima koristi oznaku propisane vrste i kategoriju objekta koja nije utvrđena rješenjem nadležnog ureda (članak 31. stavak 2.),
 13. pruža usluge iz članka 28. ovoga Zakona bez rješenja o odobrenju, osim u slučaju iz članka 34. stavka 1. ovoga Zakona (članak 33. stavak 1.),
- (2) Za prekršaj iz stavka 1. točke 1., 2., 3. i 14. ovoga članka, uz izrečenu novčanu kaznu oduzet će se i imovinska korist pribavljena prekršajem.
- (3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, gospodarski inspektor može naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja, u iznosu od 1.000,00 kuna.

Članak 53.

(1) Ugostitelji koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona obavljaju ugostiteljsku djelatnost u smještajnim objektima kampovima koji se kategoriziraju, iz skupine »Kampovi i druge vrste objekata za smještaj«, a do stupanja na snagu ovoga Zakona nisu ishodili rješenje o kategorizaciji sukladno Pravilniku o razvrstavanju, minimalnim uvjetima i kategorizaciji smještajnih objekata kampova iz skupine »Kampovi i druge vrste objekata za smještaj« (»Narodne novine«, br. 175/03. i 106/04.) dužni su ishoditi rješenje o kategorizaciji u roku od 4 godine od dana stupanja na snagu propisa iz članka 15. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Ugostitelju koji ne ishodi rješenje iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo, odnosno nadležni ured rješenjem će zabraniti obavljanje ugostiteljske djelatnosti i utvrditi prestanak važenja izdanog rješenja o kategorizaciji.